

З ДУМОЮ ПРО ХЛІБ

РОЗМОВА НА АКТУАЛЬНУ ТЕМУ

Ось і прийшли жнива на Кіровоградщину. Золотом хлібів, довгожданними і радісними клопатами трудівників села. І поруч з досвідченими хліборобами на жнивне поле вийде молодь. Її прагнення — зібрати урожай вчасно і без втрат. Тож, молодий хлібороб, нехай причетність твоя до справ, які варті уваги, буде якнайбільшою.

Нинішні жнива комсомольці і молодь почали з піднесеним настроєм. Про це свідчать повідомлення, що надходять до редакції. Юнаки і дівчата схвалюють рішення квітневого (1984 р.) пленуму ЦК КПРС, документу першої сесії Верховної Ради СРСР одиннадцятого скликання. Як бойову програму дій сприйняли вони промову Генерального секретаря ЦК КПРС, голови Президії Верховної Ради СРСР К. У. Черненко на Всеармійській нараді секретарів комсомольських організацій. Молодь області вирішила ударною працею ознаменувати збирання хлібів четвертого року одинадцяті п'ятиріччя.

Щороку добиваються високих виробітків техніки при високій якості збирання молоді хлібороби колгоспу імені Шорса Долінського району. Бо завжди по-хазяйськи,

заздалегідь готуються до жнив, продумують все до дрібниць. Організації збирання хлібів великого значення надає комсомольська організація. Нині на жнивне поле вийшли 5 комсомольсько-молодіжних збиральних екіпажів. І на святі першого снопа в господарстві естафету батьків хліборобів прийняли сини комсомольці М. Дружина, В. Шербица, А. Цвітчок, Ю. Брижченко та інші. Досвідчені механізатори впевнені — молодь не підведе.

Сьогодні важливо, щоб з перших днів збирання жнивний комплекс діяв чітко, злагоджено. Комітетам комсомолу треба подбати про організацію дійового соціалістичного змагання. У кожному колгоспі і радгоспі має діяти оперативна група по керівництву соціалістичним змаганням.

Цього року обком ЛКСМУ України оголосив обласний конкурс комсомольсько-молодіжних збиральних, транспортних загонів, ланок, жаткарських, комбайнових і автомобільних екіпажів на збиранні врожаю. Справа честі твоя, юний хлібороб, взяти участь у цьому конкурсі, забезпечити вчасно і високоякісно збирання зернових і зернобобових культур.

Жнива почалися. В цю пору повинні конкретизувати свою діяльність комсомольські організації. В центрі уваги має бути і робота жнивників, і організації їх побутового обслуговування. Адже хороший настрій — запорука успіху.

У добру путь, хліборобе, в боротьбі за одержання високого врожаю 1984 року!

ПРО ГОТОВНІСТЬ ДО ГОЛОВНОГО ЕКЗАМЕНУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО РОКУ РАПОРТУЄ РАДГОСП «ТРЕТІЙ ВИРІШАЛЬНИЙ» НОВГОРОДКІВСЬКОГО РАЙОНУ

За іпатівським методом

Директор радгоспу М. Ф. ФЕДОТА:

— Понад двадцять років очолюю я господарство. Але кожні жнива очікую з певним хвилюванням. Різни вони, неповторні. Ось і нинішні будуть по-своєму складними. Не сьогодні-завтра треба збирати горох, але доцільно затримувати косовицю. Крім цього, шпелення низькоросла, отже, відпадає варіант косити її на звал. Вкрай важливо ще і ще раз перевірити комбайни на герметичність, щоб запобігти втратам зерна.

Як завжди, створено два збирально-транспортні загони, причому приблизно рівні по силах і можливостях. Зробили так зумислено, щоб на полі кипіла справжня боротьба за першість. ЗТЗ № 1 очолює досвідчений механізатор Володимир Мусійович Шаманський, а № 2 — комсомалець Леонід Чернов.

Працюватимемо перевіреним іпатівським методом. Ного ми застосували на кілька років раніше старполюнів, і ось уже понад два десятиліття він виправдовує себе на практиці. Метод дав змогу впровадити техніку, зменшити незаплановані простой комбайнів і машин. А соціалізація і при цьому можна вміло організувати: у нас, наприклад, на кожного

комбайнера заздалегідь визначаються заїмки і, як правило, непорозуміння при підбитті підсумків трудово-суперництва не виникає...

І найбільше, і без втрат

Комбайнер Віктор ФАЛІВСЬКИЙ:

— Лічені дні залишилися до жнив. З нетерпінням очікую дня, коли введу свою «Ниву» в заїмку, коли зроблю перший укіс і полетіть із шиска золотий потік. Начебто все готово. Але кожного дня поспішаю до свого комбайна, стараюсь максимально його загерметизувати. Саме це допомогло мені минулого року добитися кращого в радгоспі результату з кожного гектара.

КОМЕНТАР РЕДАКЦІЇ

Майже 100 000 тонн зерна, в тому числі кукурудзи, зобов'язалися зібрати хлібороби Новгородківського району. На його лани вийдуть 19 комбайнових, 35 автомобільних, 3 жаткових, 9 тракторних комсомольсько-молодіжних екіпажів.

Нинішня розмова не дарма проведена в радгоспі «Третій вирішальний». Господарство одним із перших у районі рапортувало про готовність до збирання врожаю. Це підтвердив і районний семінар-нарада з питань завершення підготовки до жнив та успішного їх проведення, який недавно відбувся на базі «Третього вирішального».

Але далеко не всі господарства можуть похвалитися подібним. Нещодавно бюро райкому партії заслухало керівників колгоспів імені Ульянова та імені Мічуріна і визначило підготовку цих господарств до збирання врожаю незадовільною. Не на писоті тут виявилися і комсомольські активісти, які своєчасно не виявили причин замішаності з закінченням ремонту живильної техніки, невиправданого зволання наладки і строків підготовки хлібоприймальних пунктів. Є над чим замислитися і про те, дбати службам, що відповідають за виробничо-технічне забезпечення сільського господарства, інакше вимушених простоїв техніки у полі не уникнути.

Отже, молоді хлібороби, комсомольські активісти Новгородківського району готуйтеся тримати серйозний екзаме́н на майстерність і хліборобську зрілість. Плоди їх турбот визначать кінцеві результати врожаю. Внесок молоді у результати хлібозбирання стане показником бойовистості комсомольських організацій району, їх уміння чітко організувати справу, визначити своє місце в реалізації Продовольчої програми країни.

ПРЕС-ЦЕНТР ПОВІДОМЛЯЄ

НОВОМИРГОРОДСЬКИЙ РАЙОН. На період жнив у Новомиргородській районній комсомольській організації створено 15 комбайнових комсомольсько-молодіжних екіпажів, 11 жаткових, 60 автомобільних, 10 сімейних.

У поле до хліборобів вийдуть 15 лекторів, 19 політінформаторів, 6 агітаторів. 27 постів «Комсомольського прожектора» контролюватимуть

роботу молодих жнивників.

Районний штаб по організації і проведенню жнив розробив умови соціалізації, моральні і матеріальні стимули переможцям.

КОМПАНИЇВСЬКИЙ РАЙОН. Заготівля кормів, догляд за посівами — такі основні роботи виконували механізатори району до сьогоднішнього дня. Нині хлібороби колгоспів «Іскра», імені Петровського, «Дружба» та імені Дмитрова приступили до жнив на горохових плантаціях. У валки покладено перші 67 гектарів.

Першість у змаганні одразу поведи механізатори колгоспу «Іскра» комбайнери ветерани праці Василь Дмитрович Лавріненко та Анатолій Латинов. У перший день вони покладали горох у валки на площі 36 гектарів.

А де помічник?

Комбайнер комсомолець Анатолій КОВТУН:

— Для мене нинішні жнива — лише другі в біографії.

На жаль, не зійшло у мене змагання з Віктором Фаловським минулого року. Не змагало й половини строку збирання врожаю, як залишився без помічника (на той час по памолоту майже врівень з екіпажем Фаловського йшли). В таку пору підшукати заміну важко. І вдень, і вночі не глушив мотора, але випередити Віктора не вдалося. Більше того, опустився на п'яте місце.

Якщо чесно, не згадав би цього випадку, коли б нині не склалася подібна ситуація. Сподіваюсь усе ж вийти в поле з помічником. Тоді й позмагаємось з Віктором Фаловським!

Вне внотре розпочинає жнива молодий комбайнер нандидат в члени КПРС Микола Бриль. До жнива готувався заздалегідь. Тож і нинішні жнива-84 зустрів у всеозброєнні.

І ось уже настав той час, коли Микола вивів свого комбайна на жнивне поле. Та лише кілька годин вдалося Миколі та його помічнику Миколі Санарі продунти виносирати переобладнану під мовицю гороху «Ниву». Легенький дощ стримував роботу комсомольсько-молодіжного екіпажу. Та хлопці вже були готові до цієї несподіванки. Пішли в роботу пристосовані, якими хлопці зрізували з мотвила горохову масу.

На знімку: Микола БРИЛЬ та Микола САКАРА.

Фото Н. САВЕНКО.

Колгосп імені Енгельса,
Устинівський район.

Приз чекає переможця

На сьогодні-завтра підуть у загінки комбайни, почнеється найвідповідальніша сільськогосподарська кампанія року — жнива. Давно вже чекає свого часу відремонтована техніка, чекають стиглого колоса хлібороби. Близько 1000 молодих жнивників вийдуть на поля Бобринецького району.

Помічниками комбайнерів підуть працювати секретарі комсомольських організацій господарств. Анастасія Базака, секретар комсомольської організації колгоспу імені Шевченка, жинуватиме втретє. Особистий приклад у роботі подаватимуть своїм співпідприємцям і комсомольські ватажки колгоспів імені 40-річчя Жовтня та імені Котовського Василь Абрамечко і Петро Варіченко.

Цього року в господарствах створено більше 40 комсомольсько-молодіжних екіпажів, 27 сімейних. Комбайнерів обслуговуватимуть 150 автомо-

більних і 70 тракторних екіпажів. 26 постів «Комсомольського прожектора» слідкуватимуть за тим, щоб хліб нового урожаю збирався і перевозився без втрат.

Районний комсомольський штаб, який очолює перший секретар РК ЛКСМУ С. Соболев, розробив і затвердив умови соціалістичного змагання жнивників. Чекають перших переможців перехідний червоний вимпел, районний приз «Золотий колос». Штаб подбав про обладнання агітвантажників, поновив наочну агітацію. Агітбригада районного будинку культури, а також художні колективи сільських клубів підготували для жнивників цікаві програми.

Л. АРМАНОВ,
завідуючий відділом
комсомольських організації
Бобринецького
РК ЛКСМУ.

На жнивному полі

Через кілька днів почнеється масове збирання зернозбожжя. Воно стане вінцем зведеної роботи жнивників. Сьогодні

озиме поле обіцяє механізаторам другої тракторної бригади колгоспу «Україна» добрий урожай.

Частина агрегатів уже пройшла перші загінки при обкошуванні хлібних масивів. Та це ще не початок — це готовність номер один. І її по-бойовому сприйняли ветерани хлібної ниви пенсіонер Г. П. Бойко, досвідчені механізатори В. К. Чубов, І. С. Діхтарьов, молоді комбайнери Володимир Чабан, Віктор Пацкан.

Уперше в житті поведе самостійно в загінку свою нову «Ниву» наймолодший у бригаді Олег Маркушев. Минулого року він після повернення з лав Радянської Армії працював помічником комбайнера. Добре показав себе у роботі. Сам Андрійш сказав: «Будь хлопцю справжнім хліборобом».

Сьогодні Олег знає, куди вести комбайн, у якому полі починати загінку, хто транспортуватиме зерно. Жде команди, готовий у першу-ліпшу хвилину звільнити стартер двигуна.

М. ТИМОВ.
Новоукраїнський район.

ОДНЕ з найважливіших завдань дошкільних закладів, що впливає з «Основою напрямів реформи загальноосвітньої і професійної школи» — поліпшити організацію виховання і освіти дітей дошкільного віку, з дитинства виховувати у них любов до Батьківщини, повагу до старших, товарищів, колективізм. Знач-

слід, збагачує і розширює знання, впливає на поведінку. Більш змістовно і цікаво діляться малюки, позначилося це і на заняттях з різних видів образотворчої діяльності, коли вихованці відтворюють все бачене під час прогулянок, беруть участь у добірці ілюстрацій та виготовленні тематичних альбомів, влашту-

ження за природою, спостереження з нею, розуміння її явищ служать основою формування дошкільного матеріалістичного світогляду. Вони добре знають, чому йде дощ, сніг, дме вітер, з'являється радуга, що потрібно для розвитку рослин і життя тварин. Спостереження в природі, прогулянки, екскурсії

Маленькі кроки у великий світ

ЗА РЯДКОМ
ПОСТАНОВИ ПРО
РЕФОРМУ ШКОЛИ

ну роботу в цьому напрямі багато років проводить колектив дитячого садка Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР. Вихователі дитсадка № 3 добре пам'ятають настанову Н. К. Крупської про те, що радянські діти не живуть псаза часом і простором з особистому світі, який існує тільки для них, а жадібно вбирають усе, що бачать і чувають навколо. Життя, яке оточує дитину в Радянській країні, Надія Костянтинівна вважала головною причиною передумовою патріотичного виховання. Тому особливо актуальним є питання формування у дітей патріотичних почуттів.

Завідувач дитячим садком Л. О. Уханова та методист З. Г. Саєнко постійно дбають про підбір методичної та художньої літератури, грамплаєток, наочних посібників. Особлива увага звертається на добір ілюстративного матеріалу, об'єднання стелів та куточків книги, оформлення тематичних альбомів «Світловодськ — місто моє», «Моя Батьківщина», «Вони захищали наше місто», «Люди слави працюють своєю».

Гордість за своє місто, його людей викликає у дошкільнят екскурсія до Дошків книжки, біля якої вихователі розповіли про самовіддану працю плавильника цеху № 8 заводу чистих металів М. М. Бічка та вчителя середньої школи № 2 Г. Я. Іваненка. Кавалер ордена Леніна плавильник заводу М. С. Супрун розповів дітям, що високу нагороду одержав за самовіддану працю на благо свого народу, Батьківщини. Радість та гордість горіли оченята дошкільнят, коли вони слухали розповіді старших.

Все, що побачили, почули і засвоїли діти, залишає в їхній свідомості глибокий

слід, збагачує і розширює знання, впливає на поведінку. Більш змістовно і цікаво діляться малюки, позначилося це і на заняттях з різних видів образотворчої діяльності, коли вихованці відтворюють все бачене під час прогулянок, беруть участь у добірці ілюстрацій та виготовленні тематичних альбомів, влашту-

вання виставок дитячих робіт для батьків на тему «Наше місто в малюнках дітей». Малюки роблять перші самостійні кроки, відкриваючи для себе прекрасний, чарівний світ природи. Світ, що ніколи не перестане дивувати, дарувати радість, пробуджує добрі, світлі почуття. Вихователі допомагають дітям побачити, відчути, зрозуміти цю красу. Улюблена прогулянка дошкільнят — у гайок біля моря. Тут вони бувають у різні пори року. Влітку слухають плескіт морських хвиль, спостерігають за теплоходами, багато вражень одержують від екскурсій в ліс, поле. Вихователі звертають увагу дітей на те, як пахнуть квіти, щебечуть пташки. Діти захоплюються раніше вони знали про цих пташок лише з книг і картинок, а зараз побачили живих.

Особливу увагу вихователі звертають на організацію в дитсадку куточка живої природи, де хлопчики і дівчатка мають можливість не тільки побачити рослини або тварин зблизька, а й спостерігати за ними тривалий час, доглядати їх. Навесні вихованці старших та підготовчих груп висаджують квіти, вносять у грунт добрива. Правильний догляд за квітами забезпечує рясне цвітіння, що викликає велику радість у дітей, які бачать результати своєї праці.

Не менш цікава робота проводиться з вихователями взимку. Діти знають, що коли дуже холодно, птахам потрібна допомога, їх треба підгодувати. Разом із шефами-школярами малюки роблять годівниці, розвішують їх на деревах. Спостерігаючи за пташками, діти вчать їх розрізняти за зовнішніми ознаками. Систематичні спостере-

дають багатий матеріал для дитячих роздумів, пробуджують у дітей допитливість і любов до знань. Поступово змінюється і їхнє ставлення до природи. Раніше найменші без потреби могли раати листя з дерева, а тепер самі роблять іншим зауваження: «Обережно, а то гілочку зламаєш, кору подряпаєш».

Неможливо виховати турботливе ставлення до рослин і тварин, не залучаючи дітей до праці. У процесі роботи дошкільнята набувають корисних навичок, привчаються берегти і любити природу.

Вихователі в кінці літа влаштовують кілька прогулянок у поле, ліс, щоб зібрати насіння різних рослин для підгодовування пташок, підготувати матеріал для альбому «Рослини наших луків», «Квіти поля», «Квіти нашої клумби».

Діти посіяли цибулю, моркву, буряки, доглядають за саджанцями. Виставили на ділянках малюнки із зображенням овочів майбутнього врожаю. Мета праці стала наочною. Зміни в рості овочів діти відображають в альбомі спостережень.

Під час збору врожаю вихователі проводять ряд різноманітних ігор: «Вгадай за смаком», «Знайди за описом». Під час суботника, коли батьки садили на ділянці дерева і кущі, діти теж допомагали: збирали каміньці, тримали кущі, поливали їх.

Робота колективу дає хороші результати. Діти розуміють справжні патріотизм, з задоволенням беруть участь у роботі на ділянках, працюють у куточку природи.

Л. ПАСЕНКО,
методист обласного інституту
вдосконалення
вчителів.

Кожен вирішує сам

Непохитні радянські люди в своєму прагненні боритися за зміцнення миру в усьому світі. І це прагнення підтверджують конкретними діями. У 1961 році за ініціативою Радянського комітету захисту миру, Комітету радянських жінок, Комітету молодіжних організацій СРСР та ряду інших було створено Фонд миру. Це громадська організація. В жодній країні світу немає такої, справді всенародної організації, яка існує на добровільні внески і служить лише справі миру.

діяльності, робота під час канікул — це далеко не повний перелік того, що зроблено молоддю для справі миру.

Наведу лише два приклади. Так, на честь 30-річчя «Молодої гвардії», 11 років тому, комсомольсько-молодіжні колективи магазинів «Оксана» й «Світлячок» зарахували до свого складу героїв-молодогвардійців Олега Кошового, Сергія Тюленіна і Любов Шевцову. За час, що минуло відтоді, заробіток на плата героїв — понад 40 тисяч карбованців — перерахована у Фонд миру.

А студенти педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна створили кілька років тому перший в об-

ласті студентський загін безплатної праці. Торік таких загонів діяло три. Їхній заробіток — близько 10 тисяч карбованців — переданий до Фонду миру.

Не можна не сказати про людей, які безкорисливо віддають свої особисті кошти на справу миру. Серед них — викладач педінституту Микола Ілліч Садовий, який перерахував 200 карбованців, голова парткомісії при Кірово-ському райкомі партії Сергій Устинович Кошляк (187 карбованців), викладач педінституту доктор педагогічних наук Іван Кузьмич Воеводський, який вніс до Фонду миру присуджену йому премію

імені Ушинського Академії наук СРСР.

Нинішнього року народилася ще одна ініціатива кіровоградців. За пропозицією міського відділення Фонду миру у місті було проведено виставку-продаж ручних виробів під девізом «Все — для миру, все — для щастя дітей!», присвячену 40-річчю Великої Перемоги. Відбулася вона на площі Кірова 1 червня, у день Міжнародного захисту дітей. Жінки міста проявили неабиякий ентузіазм під час підготовки і проведення виставки-продажу. З відходів виробництва, підручних матеріалів у вільний від роботи час вони виготовляли вишивки, в'язані, швейні, керамічні вироби, дитячі іграшки, предмети побуту. Гроші, виручені від їх продажу, передано до Фонду миру. Слід додати, що у ярмарку активну участь взяли школярі міста.

НАЩО Ж використують усі ці кошти? Радянський Фонд миру

МИ — ЗА МИРІ

сприяє розвитку зв'язків і контактів радянської громадськості із зарубіжними організаціями і рухами, які борються за мир, національну незалежність і свободу, розвиток дружби і співробітництва між народами, заборону всіх видів ядерної зброї та інших засобів масового знищення, за досягнення всебічного й повного роззброєння. Фонд миру безпосередньо і спільно з іншими громадськими організаціями надає матеріальну допомогу жертвам імперіалістичних агресій і геноциду, а також масових стихійних лих. Радянський Фонд миру бере участь у фінансуванні антивоєнних акцій, виданні книг, плакатів, створенні кінофільмів на теми боротьби за мир. Він веде пропаганду миролюбної зовнішньої політи-

ки Радянського Союзу, роз'яснює актуальні проблеми антивоєнного руху.

У нашому міському відділенні Фонду миру є хороший актив. Це — ветерани війни, партії і комсомолу Микола Якович Коронайченко, Герой Радянського Союзу Григорій Васильович Баліцький, Микола Юхимович Єрещенко, заслужена артистка УРСР Валентина Іванівна Дронова, керівник колективу шуткатурів тресту «Кіровоградміськбуд» Євгенія Миколаївна Нескоромна та багато інших. Очолює на громадських засадах роботу міського відділення Фонду миру ректор державного педагогічного інституту імені Пушкіна Олег Євгенович Поляруш. У складі нашого відділення на громадських засадах працює 19 чоловік, які представляють різні галузі народного господарства області. Це люди, які користуються у себе на підприємствах, в організаціях заслуженим авторитетом.

А. СУХАЧОВ,
член Кіровоградського
міського відділення
Радянського Фонду
миру.

НІНІ відділення Фонду миру діють у всіх республіках і районах країни. У Кіровограді, наприклад, є міське і два районних відділення Фонду миру. На підприємствах, в організаціях, в навчальних закладах міста створено групи сприяння радянському Фонду миру, які об'єднують у своїх рядах більше 3,5 тисячі активістів. Вони тісно співробітничують з іншими громадськими організаціями.

В русі прихильників миру міста провідна роль належить робітникам. Досить сказати, що лише цього року від трудових колективів підприємств до Фонду миру надійшло більше 250 тисяч карбованців. В авангарді йдуть колективи виробничих об'єднань по сімках «Червона зірка», «Друкар», заводу «Гідросила», будівельно-монтажного управління № 5, підприємства електромонтажу «Дніпроенерго» та інші.

Молодь Кіровограда у всіх цих діях бере найактивнішу участь. Суботники й недільники, кошти від яких йдуть до Фонду миру, збір металолону й макулатури, організації виступів художньої само-

Зірниці

КЛУБ ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ

До ваших рук потрапила невеличка книга з червоною зіркою в лівому верхньому кутку обкладинки, а внизу — фотографія солдата в касці, що відкрив автомата вбік і, нахилившись на бруствер окопу, щось пише. Зверху навкіс читаємо: «Фронтіві трикутники», і ще — «Розповіді про листи учасників Великої Вітчизняної війни».

У ваших руках не роман і не повість, навіть не збірка оповідань, а листи

ФРОНТОВІ ТРИКУТНИКИ

фронтівиків, що стали сьогодні дорогими для нас реліквіями. В книзі два десятки нарисів про учасників Великої Вітчизняної та їхні листи, в яких б'ється пульс фронтівиків буднів, висловлена віра нашого народу в перемогу над фашизмом.

Дівчі Герої Радянського Союзу генерал-полковник авіації В. Д. Лавриненков у передмові до книги назвав листи живим голосом покоління безсмертних. Велика правда в скрутих рядках, адресованих рідним і близьким, коханим і друзям. Син сповідає матір, що живий-здоровий, воює, цікавиться її життям. Батько запитує, як росте донька, котра народилася, коли він пішов на фронт. Один розпитує молодшого брата про його навчання в школі, інший повідомляє дружину, що його нагороджено орденом. Прості запитання, звичайні відповіді, стислі повідомлення. Але саме це вражає кожного, хто читає листи фронтівиків.

Дві розповіді про земляків-кіровоградців. Михайло Біденко в нарисі «Є у матері лист» розповідає про Марію Трифонівну Бойченко із села Катеринівки Долинського району, яка одержала в один день дві «похоронки» — на сина і на чоловіка, лишившись вдовою з трьома дітьми. Потім у неї з'явився лист від сина. Лист для неї — це син. Всі односельці не раз слухали, як читала Марія Трифонівна синового листа, і кожного разу плакали.

У нарисі «Вічно живі»

Віктор Євдокимов говорить про Героїв Радянського Союзу В. О. Засядька та П. П. Ткаченка. Володимир Олексійович у боях за визволення Варшави був тяжко поранений і від ран помер. Поховали В. О. Засядька в селі Водяному, через сім років його останки перенесли в братську могилу села Петрового. Автор наводить два листи воїна, написані рідним.

Уродженець с. Федорівки Петрівського району Платон Петрович Ткаченко удостоєний звання Героя Радянського Союзу в грудні 1941 року. В квітні 1942 року Микола Бажан надрукував у газеті «Комуніст» баладу «Твій син» з посвятою: «Героєві Радянського Союзу Платону Ткаченкові». Балада була опублікована в грудні 1942 року в «Правді». П. Ткаченко загинув на Карельському перешийку в червні 1944 року. В Центральному музеї Збройних Сил СРСР зберігається пробитий ворожою кулею партійний квиток П. П. Ткаченка.

У кінці книги вміщено розділ «Замість післямови», який розповідає про Український державний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років, у залах якого зберігається багато листів радянських воїнів рідним і близьким. Історичними реліквіями є ці солдатські трикутники, що пропахли порохом.

М. СУХОВ,
ветеран Великої Вітчизняної війни і праці.
м. Новомиргород.

ВИНИЩУВАЧ ТАНКІВ НА УРОК МУЖНОСТІ

Бойове хрещення юнак з далекого Уралу Микола Абросимов отримав 1941 року в засніжених полях під Москвою. Він, командир 76-міліметрової протитанкової гармати 5-го окремого артилерійського винищувального дивізіону, що входив до складу 316-ї Пан-

філовської стрілецької дивізії, вступив у смертельний бій з озброєними до зубів фашистами. За бої під Москвою артилерист одержав медаль «За відвагу».

На все життя залишився у пам'яті артилериста і липневий день 1942 року, коли начальник по-

літвідділу вручив йому партійний квиток.

Отримуючи його, старший сержант дав клятву: — Битиму ворога до останньої краплі крові, до повного визволення рідної землі від гітлерівських окупантів!

І слова свого гвардієць дотримав.

...На світанку, коли наші війська пішли в наступ, на шляху піхотинців виріс ворожий дзот. Командир батареї наказав:

— Товаришу старший сержант! Знищити ворожу вогневу точку!

— Єсть!

Один за одним летять снаряди в ціль. Кулемет замовк. Наша піхота з криками «ура» ввірвалася в село. За цей бій старший сержант був нагороджений орденом Слави третього ступеня.

Назавжди вкарбувались у пам'яті гвардійця запеклі, кровопролитні бої на

території Калінінської області.

...Панфіловці зайняли село, що розташовалося на вигірку. Втративши важливий стратегічний пункт, гітлерівці будь-якою ціною намагалися вибити наших воїнів із села. Після масованої артилерійської під-

готовки фашисти пішли в атаку, кинули проти гвардійців батальйон піхоти і понад 20 танків. Та гвардійці зустріли їх таким нищівним вогнем, що фашисти змушені були відступити, залишивши на полі бою кілька палаючих танків.

Не встигли панфіловці

перепочити, як знову атакує. Дружно, злагоджено діють винищувачі танків. Ось задиміла одна ворожа машина, друга, третя...

...Дванадцять ворожих атак відбили гвардійці тієї ночі. Вони знищили сотні фашистів, більше десяти ворожих танків. Один з них підбила гармата старшого сержанта Абросимова. За цей бій його було нагороджено першим орденом Червоної Зірки. Другу Червону Зірку він отримав за визволення Риги.

Закінчив війну старшина Абросимов у Прибалтиці. Його було тричі поранено. Та після одужання

знову повернувся у рідну дивізію.

І по війні старшина Абросимов продовжував службу у прославленій Панфіловській дивізії, передав свій багатий бойовий досвід молодим воїнам. 28 років віддав службі у Збройних Силах Країни Рад хоробрий гвардієць.

Звільнившись у запас, ветеран Панфіловської дивізії М. В. Абросимов приїхав на береги Дніпра. Працював столярем на Світловодській меблевій фабриці. Ударник комуністичної праці, активіст дтсаафівської організації підприємства, він розповідав своїм товаришам по роботі про бої-походи, про героїзм панфіловців, виявлений у запеклих боях з німецько-фашистськими загарами.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
завідуючий позаштатним відділом організації роботи та військово-патріотичної пропаганди Світловодського міського комітету ДТСААФ.

ДО ОТЧОЇ СЛАВИ

УРОКИ ВЕТЕРАНА

У школу надійшов лист із військової частини, адресований військовому керівнику Григорію Володимировичу Підвальному:

«Товаришу старший лейтенант!

Сердечно дякую за батьківську турботу про нас, ваших учнів. Той високий гарт, який ви допомогли здобути, дав нам можливість здолати висоту, яку ми вибрали для себе в юності. Нелегка армійська служба. Вона потребує високої психологічної і фізичної напруги, знань. І те, що нам дала рідна школа, стало фундаментом, від якого почалося даліше сходження до мети. Ви навчили нас, як треба перемогати. То — найвища наука.

Ваш колишній юнарієць підполковник Микола Пилипенко». Таких листів багато. Десятки вихованців Григорія Володимировича стали офіцерами і вчителю іншається учнями, які виконали його наказ. Наказ ветерана війни.

Рівнянська середня школа № 5, де працює Григорій

Володимирович, вважається показовою в роботі по військово-патріотичному вихованню молоді. Тут добре поставлена початкова військово-технічна. Ефективними були уроки мужності, надовго запам'ятаються випускникам десятирічні бесіди «Наша Батьківщина — СРСР», «Військова присяга — клятва Вітчизні», «Ніхто не забутий, ніщо не забуте».

Закінчився навчальний рік. Для Григорія Володимировича було головним те, що всі його вихованці успішно склали залік із фізичної та військово-технічної підготовки. Набуті знання і вміння неабияк допомогли випускникам під час проведення військово-спортивних ігор «Орля» і «Зірниці». Тепер колишній фронтівик часто приходить у піонерський табір. Тривають уроки мужності. Розмова про подвиги героїв-земляків І. І. Кузівки, Р. М. Кислюка. Григорій Володимирович познайомив школярів з матеріалами Всеармійської наради секретарів комсомольських організацій.

А потім була зустріч з комсомольцями місцевого колгоспу імені Калініна, які на осінь мають іти на армійську службу.

П. МАТЮШИН,
член райкому ДТСААФ.

Новоукраїнський район.

ЧЕМПІОНИ-З БРИГАДИ

Кожен комсомолец нашого колгоспу в свій комплексний план учасника лєнінського заліку записує: «Скласти іспит із фізичної та військово-технічної підготовки». Торік, наприклад, із 244 членів колективу фізкультури 88

стали значківцями ГПО, 93 розрядниками. Групи ГПО постійно відвідують 175 трудівників господарства.

Найбільше уваги я разом зі своїми громадськими помічниками — фізоргани, тренерами приділяю роботі з тими, хто готується до армійської служби. Сьогодні — підготовка до стартів ГПО, а після складання нормативів одразу ж перепідготовка.

Одним з перших склав норматив механізатор А. М. Малюга. За ним — його вісімнадцятирічний син Микола, який після закінчення ПТУ поповнив колектив тракторної бригади. Зрослу майстерність на змаганнях з багатоборства ГПО продемонстрували електрик Сергій Склифус, комбайнер Андрій

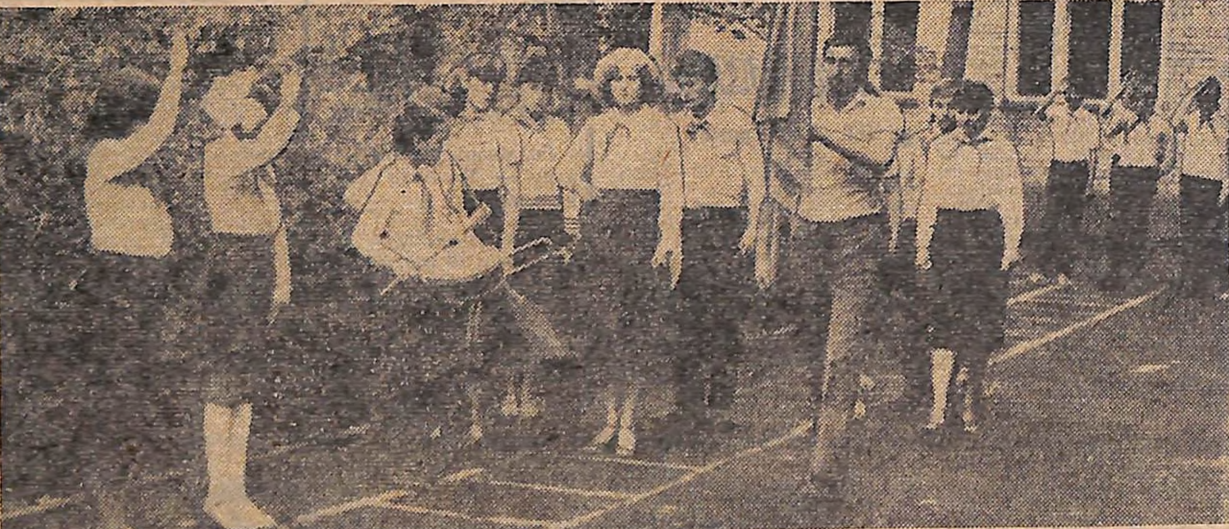
Івахов, обліковець тракторної бригади Віктор Безверхній, електрик Олександр Шостак. Вони підтвердили складені раніше нормативи і стали розрядниками. Їх включили до складу збірної команди колгоспу, яка виступала на обласній спартакіаді, що проводиться під девізом «Всією бригадою — на старт!». Дружний колектив наших значківців переміг своїх суперників і став володарем призу дівчи Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова.

Заняття в групах ГПО сприяли активізації роботи в усіх спортивних секціях. З'явилися розрядники серед боксерів, тенісистів, гандболістів, волейболістів, стрільців. Тільки всебічно загартований спортсмен може домог-

тись успіху на відповідальних змаганнях. Заради цього комітет комсомолу, рада колективу фізкультури взяли орієнтир на ефективне використання наявних і будівництво нових спортивних баз. До цієї справи залучаємо всіх комсомольців. А правління колгоспу виділяє кошти для придбання інвентаря.

І в тому, що наш колектив фізкультури продовжує багаторічне лідерство обласного соціалістичного змагання по розвитку фізичної культури і спорту, є вклад усіх фізкультурників.

О. ПЕТРАЧЕНКО,
інструктор по спорту колгоспу «Победа», член республіканської ради ДСТ «Колос», майстер спорту СРСР.
Маловишківський район.

«Юний техник» — так називається піонерський табір, що знаходиться в мальовничому Світловодську. Його 160 мешканців приїхали сюди з усіх районів Кіровоградщини. Юден із відпочиваючих не скане, що в таборі йому нудно. Адже кожен день тут заповнений цікавими лінійками Слави змінюється «Зірницею» та конкурсами на околиці міста, екскурсію на Кременчуцьку ГЕС, мандрівку по ринковому морю... На знімаках: новий табірний день починається швидким листом «Метора».

Фот. В. ГРИБА.

